

Una història desaprofitada

Lluís Bonada

El missatger del fred

XAVIER JUNCOSA

I GURGUÍ

Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 2012.
224 pàgines / 14 euros

L'apassionant vida d'Hernan Gurguí i Mas, rodamón i faldiller d'una família de peixaters del barri barceloní de Gràcia que sense cap convicció política ni tarannà guerrer es va allistar a la División Azul, a 34 anys, i després es passà a l'Exèrcit Roig, és una de les històries més desaprofitades, o més mal aprofitades, de la història de l'edició catalana i, segurament, universal.

Escrita pel seu nét, Xavier Juncosa i Gurguí, amb una forta incontinència verbal, la narració reproduïx, per or-

dre cronològic, tots els passos que el biògraf va seguir per a completar la vida del biografat, fins a la descoberta d'una carta, que hom creia desapareguda, gràcies a la qual es resol l'enigma que torturava el biògraf i la família: quin havia estat el destí d'Hernan Gurguí a l'Exèrcit Roig, i si havia sobreviscut a la Segona Guerra Mundial o no.

EL TEMPS

Hernan Gurguí

Deixant el text de la carta per al final, ni la nota editorial de la contracoberta ni els periodistes i articulistes que vulguin parlar del llibre no poden tancar la biografia del personatge. I, per tant, la presentació del protagonista del llibre queda tan coixa que n'impedeix la correcta divulgació. El biògraf i l'editor han confós el relat amb una novel·la de misteri, i no és el cas.

Això tenia una solució ben fàcil. Calia informar del contingut de la carta de bell antuvi, cosa que hauria permès de parlar del desenllaç de la vida del personatge a la nota editorial i, per tant, a la premsa. I, després, recular als orígens, bo i recuperant l'ordre cronològic des de l'inici. La tensió narrativa ja s'hauria mantingut prou tibant, perquè hauria consistit a deixar per al final la resolució de la rocambolesca peripècia de la carta, de com havia arribat finalment als descendents d'Hernan Gurguí.

Però perquè la vida del personatge pogués arribar a tots els lectors potencials hauria calgut, a més, que el biògraf s'hagués limitat a explicar els fets, sense exhibir els seus punts de vista, sense ficar-hi cullerada, sense afeixugar la lectura.